

Sygn. akt IV CSK 594/15

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z wniosku M. M. S.
przy uczestnictwie [...], Skarbu Państwa - Starosty P. i P. R.
o ustanowienie służebności drogi koniecznej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 25 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania P. R.
od postanowienia Sądu Okręgowego w L.
z dnia 13 maja 2015 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w L. z dnia 13 maja 2015 r., która została oparta na podstawie naruszenia art. 145 k.c., uczestnik postępowania P. R. uzasadnił wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania jej oczywistą zasadnością wynikającą z niewłaściwego zastosowania przez Sąd Okręgowy tego przepisu. W uzasadnieniu podstawy kasacyjnej skarżący zaznaczył, że zaskarżone orzeczenie w sposób oczywisty narusza art. 145 k.c.

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art.

398⁴ § 2 k.p.c. może zostać osiągnięty jedynie przez powołanie i właściwe uzasadnienie istnienia wymienionych przesłanek, a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi do rozpoznania następuje na podstawie oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają przyczynom kasacyjnym wymienionym w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powołując się na oczywistą zasadność skargi, a zatem na przesłankę określoną w art. 398⁴ § 1 pkt 4 k.p.c., skarżący nie uzasadnił twierdzenia o jej wystąpieniu stosowną argumentacją prawną, która zmierzałaby do wykazania kwalifikowanego, ewidentnego naruszenia powołanego w skardze przepisu, możliwego do stwierdzenia bez merytorycznej analizy zaskarżonego wyroku oraz podstawy skargi (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49, z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07 i z dnia 11 sierpnia 2011 r., IV CSK 163/11, niepubl.). Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania z powodu jej oczywistej zasadności sprowadza się do przytoczenia podstawy kasacyjnej z zaznaczeniem jedynie, że zarzucone w jej ramach naruszenie art. 145 k.c. ma oczywisty charakter. Całkowite pominięcie argumentacji prawnej mającej przekonać o takim charakterze zarzucanego uchybienia oznaczało, że skarżący nie wykazał powołanej przyczyny przyjęcia skargi do rozpoznania, o której mowa w art. 398⁴ § 1 pkt 4 k.p.c.

Z tych względów, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.